

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **S.Š.**, v řízení zastoupené JUDr. Alexandrem Királyem, Ph.D., advokátem se sídlem Ostrava-Poruba, Ludvíka Podéště 1883/5, proti žalované **Ostravské univerzitě v Ostravě** se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Dvořákova 138/7, o žalobě proti rozhodnutí rektora žalované ze dne 16.7.2012 č.j. 603/90110/2012, ve věci poplatku za studium,

t a k t o :

Žádost žalobkyně o zvýšení částky, kterou je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení, se **zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud rozsudkem ze dne 13.12.2012 zrušil napadené rozhodnutí a zavázal žalovanou zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku představující m.j. odměnu advokáta zastupujícího v řízení žalobkyni a náhradu jeho hotových výdajů.

Podáním ze dne 22.1.2013 žádá žalobkyně o zvýšení částky, kterou je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení, a to o:

a) soudní poplatek z návrhu na přiznání odkladného účinku, odměnu advokáta a náhradu jeho hotových výdajů v souvislosti se sepisem návrhu na přiznání odkladného účinku; to vše s ohledem na úspěch žalobkyně ve věci samé bez ohledu na zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku;

b) DPH 21%, když zástupce žalobkyně je plátcem DPH.

Co do možnosti změny této částky i poté, co již uvedený rozsudek nabyl právní moci, odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.1.2012 č.j. 6 Ads 140/2011-112, www.nssoud.cz.

Podle § 49 odst. 9 věty druhé s.ř.s. jakmile soud vyhlásí rozsudek, je jím vázán. Ustanovení § 55 odst. 2 s.ř.s. rozšiřuje platnost této zásady i na usnesení.

Z uvedeného plyne, že i ve správním soudnictví platí zásada, že vyhlášeným rozhodnutím je soud vázán a sám jej nemůže měnit. Výjimku představují jen zřejmé nesprávnosti reparaovatelné postupem dle § 54 odst. 4 s.ř.s.

Ústní vyhlášení rozsudku při projednání věci bez nařízení jednání nahrazuje ve správním soudnictví podle § 49 odst. 11 s.ř.s. vyvěšení jeho zkráceného písemného vyhotovení na úřední desce soudu.

V posuzované věci bylo zkrácené písemné znění rozsudku vyvěšeno na úřední desku Krajského soudu v Ostravě dne 13.12.2012. Od tohoto dne je podepsaný soud vyhlášeným rozsudkem vázán a nemůže jej měnit.

Žádost žalobkyně tak požaduje po soudu přijetí výroku, který již soud nemůže učinit, a proto byla žádost zamítnuta.

Shora uvedený názor nebyl překonán ani žalobkyní odkazovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu, když ten se týkal nikoli výroku o *náhradě* nákladů řízení, ale jen výroku o *placení* odměny a hotových výdajů, který byl účastníku ustanoven soudem. V takovém případě jde toliko o vzájemný vztah státu a tohoto zástupce, kde lze připustit proplacení i další odměny a náhrady hotových výdajů, vyjde-li jejich oprávněnost dodatečně najevo. Není však již možno zasahovat do rozsudkem nabytých práv a povinností osob nezúčastněných na vztahu státu a ustanoveného zástupce, tzn. takové náklady nelze – jakkoli by i vznikly – kupř. přenášet v rámci náhrady nákladů řízení na neúspěšnou protistranu sporu.

V nyní posuzované věci advokát žalobkyni nezastupoval na základě toho, že by jí byl jako zástupce ustanoven soudem; naopak zastupoval ji na základě plné moci. Proto nikdy ani nebyl výrok o určení jeho odměny a náhrady hotových výdajů, které by *platil* stát, vyhlášen.

Pro úplnost soud dodává, že přijetí žalobkyní rozporovaného výroku o náhradě nákladů řízení včetně určení její výše nepředstavuje ani zřejmou nesprávnost ve smyslu § 54 odst. 4 s.ř.s., když výpočet náhrady nákladů řízení je z odůvodnění rozsudku zcela zřejmý, smysluplný, neobsahující chyby v počtech ani jiné zřejmé rozpory či nesprávnosti.

Nad rámec potřebného pak krajský soud k jednotlivým požadovaným částkám uvádí:

- a) přiznání odkladného účinku považuje soud za samostatný procesní úkon, o němž se vede zvláštní fáze soudního řízení (tzv. „*řízení v řízení*“). Přiznání odkladného účinku pak nepředstavuje otázku, kterou by bylo nutně vyřešit, aby bylo možno rozhodnout o věci samé, proto se nejedná o otázku předběžnou (ve vztahu k rozhodnutí o věci samé). Žalobkyni náhrada nákladů spojených s podáním takového návrhu nebyla přiznána, když soud považuje tyto náklady za samostatnou skupinu nákladů řízení o přiznání odkladného účinku, ve kterém žalobkyně úspěšná nebyla, proto jí náhrada těchto nákladů nepřísluší;
- b) jakkoli § 57 odst. 2 s.ř.s. stanoví, že je-li zástupcem účastníka advokát, který je plátcem daně, patří k nákladům řízení rovněž částka, která odpovídá příslušné

sazbě daně, není povinností soudu zjišťovat *ex offo* naplnění podmínek aplikace tohoto ustanovení. Naopak je povinností účastníka řízení (dbalého svých práv a povinností), aby v případě, že navýšení náhrady nákladů řízení o tuto částku požaduje, svůj nárok jednak řádně uplatnil (což se do vyhlášení rozsudku v této věci nikdy nestalo) a osvědčil (zpravidla předložením registrace advokáta k plátcovství DPH, což se podle obsahu spisu v tomto řízení nestalo nejen do vyhlášení rozsudku, ale ani dodnes). Nedbala-li žalobkyně – ačkoli zastoupena právnickým profesionálem – řádně svých práv, nemůže být tato její pasivita na újmu legitimnímu očekávání druhé strany sporu o výši náhrady nákladů řízení (jak bylo toto očekávání založeno vyhlášením rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Ostravě dne 14. února 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu